

שטיין, נחמי

נחמי, בן גיטל ויצחק (איסק), נולד ביום י"ח בכסלו תש"א (18.12.1940) במדינת שברומניה, ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1965. הוא למד בבית-ספר יסודי ובבית-ספר תיכון-מקצועי, במגמה למבלטנות, בעיר מולדתו. מאחר שהיה תלמיד מצטיין, ביקש להמשיך בלימודיו בבית-ספר טכני גבוה, אך בשל יהדותו לא נתקבל שם, ולכן עשה ככל יכולתו להשפיע על הוריו שיעלו ארצה. בארץ עבד כמבלטן במפעלי "פרידמן",

והממונים עליו היו מרוצים מאוד מעבודתו המדויקת והאחראית ומגישתו הרצינית לכל אשר הוטל עליו לעשות. הוא היה חביב על חבריו בזכות האופטימיות שלו, חדות החיים וחוש ההומור שלו. לכולם היה חברותי ונח, טוב לב ורחבי-יד. מנעוריו היה חובב ספורט, אך הקדיש הרבה משעות הפנאי שלו לקריאת ספרים בתחומים שונים. בשנת 1966 נשא לאישה את חברתו פלורה וברכות הימים נולדו להם בן ובת. הוא אהב מאוד את בני משפחתו, והיה בעל נאמן ואב למופת.

נחמי גויס לצה"ל בסוף נובמבר 1967 והוצב לחיל הרגלים. חדשים אחדים קודם לכן, בימי הכוננות שקדמו למלחמת ששת הימים ביקש להתגייס, אך שלטונות צה"ל לא גייסו אותו. לאחר הטירונות השתלם בקורס רגמי מרגמות 81 מ"מ. ביחידתו נחשב חייל אחראי, מסור לתפקידו וחביב על מפקדיו ועל חבריו, שראו בו חבר טוב, נוח לבריות ועוזר לכל.

לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר היה נקרא לעתים לתקופות של שירות מילואים. שבועיים לפני שפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס נחמי לשירות מילואים ונשלח לסיני עם אנשי הגדוד הירושלמי. בקרב שהתחולל ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973) במוצב "ליטוף", נפגע ונהרג. תחילה נחשב כנעדר ואחרי-כן הוכרז חלל שמקום קבורתו לא נודע. לימים החזירו המצרים את גוויותיהם של שלושים ותשעה מחיילינו שנהרגו. גופתו של נחמי זוהתה והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל, בירושלים. השאיר אחריו אישה, בן ובת, הורים אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "נחמי לחם בגבורה רבה, בהגינו על חבריו ועל ביתו אשר בעורף. הייתה בו מסירות רבה לחבריו, אומץ לב ותושייה רבה, והוא פעל בחירוף נפש ובסיכון עצמו עד לנפילתו".

רב"ט

שטיין נחמיה ז"ל

בן יצחק וגיטל

נולד ברומנייה, 1940

עלה לישראל בשנת 1965

נפל במעוז ליטוף

ליד תעלת-סואץ

הניח אשה — פלורה

בן — דניאל, ובת — לאה

